Umění na šesti patrech

27.10.2023 - | Městská část Praha 7

Umění má prokazatelně pozitivní dopad na duševní zdraví (wellbeing) obyvatel a ze zkušeností z úspěšného newyorského programu Art in Medicine (Umění v lékařství) se ukazuje, že také dokáže zlepšit „měkké dovednosti lékařů či vizuální diagnostické schopnosti a zvyšuje přesnost klinických popisů“. Projekt Poliklinika umění nabízí návštěvníkům tohoto zařízení možnost nechat se v každém z šesti pater budovy inspirovat, přemýšlet nad nabízeným konceptem nebo se třeba jen pobavit při pohledu na umělecké instalace předních českých umělkyň a umělců. V rámci projektu byli osloveni současní výtvarníci a výtvarnice, kteří mají s podobnými projekty zkušenosti a jsou zároveň respektovanými osobnostmi ve svém oboru. Jeho umístění do prostor polikliniky navazuje na snahy o zlepšení veřejného prostoru Prahy 7.

Vystavující umělkyně a umělci

Markéta Hlinovská (* 1978) vystudovala Akademii výtvarných umění v Praze. Její práce vychází z principů klasické kresby a grafiky, hranice obou technik přitom překračuje. Používá řadu inovativních prvků, jako je šablona, objekt, kresba na stočenou roli papíru atp. Věci zobrazuje prostřednictvím převážně jednobarevných stříkaných šablon a kreseb a chromaticky minimalizovaných akvarelů.

Markéta Hlinovská vytvořila sprejem přes šablony motivy zdravotnických pomůcek (stetoskop, zdravotnické nůžky apod.) a rozpracovala je dále do hravých abstrahovaných motivů. Ty vytvářejí plošnou malbu na stěně v přízemí vestibulu Polikliniky Prahy 7.

Eva Jiřička (* 1979) vystudovala Akademii výtvarných umění v Praze. Je pro ni typické konceptuální uvažování, v jehož rámci osciluje na hraně různých žánrů a médií. Hlavní problematikou, kterou tematizuje v řadě svých prací, je porozumění druhým a vstoupení do jejich myšlenkového prostoru. Dlouhodobě se věnuje mezigeneračním a inkluzivním projektům.

V projektu Kartotéka těla popisuje pocity vztahující se k funkci těla a jeho přirozeného blaženého prožitku. Eva Jiřička vychází nejen z rozhovorů s lékaři v ordinacích Polikliniky Prahy 7, ale také s pacienty, kteří sem přicházejí se svými starostmi. K jejich prezentaci využila kartotékové listy, které jsou k vidění na jednom ze schodišť objektu.

Jiří Kovanda (* 1953) platí za jednoho z nejúspěšnějších českých autorů na naší umělecké scéně a na mezinárodním trhu s uměním. Zúčastnil se velké řady kolektivních výstav a přehlídek, svými pracemi je zastoupen v mnoha českých a zahraničních veřejných i soukromých sbírkách. V současnosti se věnuje vytváření objektových situací z běžně dostupných předmětů.

Jiří Kovanda využil fotografických reprodukcí, které se vztahují k holešovické historii a jsou součástí trvalé výzdoby polikliniky. Doplnil je fotografiemi různých předmětů a rozehrál tak hru s naší představivostí a fantazií.

Markéta Othová (* 1968) vystudovala VŠUP, je laureátkou Ceny J. Chalupeckého. V minulosti upřednostňovala velkoformátovou černobílou fotografii, později začala vytvářet také soubory barevných snímků. Její zprvu intuitivní tvorbu ovlivnil archivní obrat 90. let. Je zastoupena ve významných sbírkách u nás i v zahraničí.

Pro prostor polikliniky vytvořila sérii velkoformátových fotografií, které z různých úhlů zachycují poletující panenku. Vílu.

Timo (* 1980?) je pseudonym sprejera a writera, který tvoří přibližně od roku 1997, kdy studoval na střední škole, později vystudoval FAVU v Brně. Na veřejná místa píše krátké básničky či slogany nebo zpracovává ucelené rozměrné plochy. Jeho práce najdete ve veřejném prostoru v řadě měst po celé České republice.

Timova práce Raději naději vznikla přímo pro prostory Polikliniky Prahy 7. Další jeho textové práce je možné najít jak v čekárně v jednom z pater budovy, tak na dalších, méně viditelných místech.

Tomáš Vaněk (* 1966) vystudoval Akademii výtvarných umění v Praze. Od roku 1999 vytváří tzv. participy – motivy pro konkrétní místo, nastříkané sprejem přes šablonu na zeď. Každý participip má své číslo a autorův komentář a podstatná je především aktivizace a účast diváka na utváření významu obrazu. Tomáš Vaněk zastával v letech 2013–2022 funkci rektora Akademie výtvarných umění v Praze a zároveň zde vede Ateliér intermediální tvorby III.

V Poliklinice Prahy 7 najdete jeho nenápadné intervence v podobě nástěnných hodin, vypínače nebo skobiček na obrazy. Všechny jsou vytvořené sprejem přes šablony.

Kurátor projektu Ondřej Horák / Fuczik (* 1976) je autorem výstavních, vzdělávacích a sociálně angažovaných projektů. Za publikaci Proč obrazy nepotřebují názvy získal ocenění Magnesia litera. Zakladatel kulturně-vzdělávací platformy Máš umělecké střevo? je autorem umělecko-sociálně angažovaných projektů Obrazy pro nevidomé (2010–2011), Obrazy u seniorů (2011), Věznice: místo pro umění (2011–2012), Praha – hranice (projekt s cizinci, 2018–2019) nebo Nezůstaneš sám (projekt pro hospic, 2019).

http://www.praha7.cz/umeni-na-sesti-patrech